

גליון 606
שנה י"ג תשפ"ד

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

יחיד למספרות קיימים על האישור לפרסומם בלבד

סיפורי חז"ל

ויקרא לבנו ליוסף

למה לא קרא לראובן או ליהודה, הלא ראובן בכור ויהודה מלך, והוא הניחם וקרא ליוסף, ללמדך שהכל מכבדים למי שהשעה עומדת לו, ועוד, שהיה סיפק בידו לעמוד בצוואתו ואמר לו "אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תקברני במצרים" בשבילך ירדתי למצרים, בשבילך אמרתי "אמותה אך הפעם" ועכשיו אפילו אם אדם מת בספינה הנפש הולכת אצל אבותיו, אל נא תקברני במצרים, שסופה ללקות בכינים ויהיו מרחשות תחתי, ושלא יעשו אותי במצרים עבודה זרה, כי שכשם שנפרעים מן העובד עבודה זרה כך נפרעים מן הנעבד, לכך אל תקברני במצרים, למה האבות מחבבים קבורת ארץ ישראל, לפי שמתו ארץ ישראל חיים תחילה לימות המשיח, ואוכלים שנות המשיח, לפיכך אמר יעקב אל תקברני במצרים, אותם צדיקים שמתים בחוצה לארץ, הקדוש ברוך הוא עושה להם מחילות בארץ ועושה אותן כמערות הללו, והם מתגלגלים ובאים עד שמגיעים לארץ ישראל, והקדוש ברוך הוא נותן להם כוח של חיים והם עומדים, אמר לו יעקב ליוסף, אם אתה עושה לי כמו שאמרתי לך, יפה, ואם לאו נפשי יוצאת ממני מיד, אמר לו כך אני עושה לך, אמר לו הישבע לי וישבע לו.

(תנחומא ויחי ג')

פרשת השבוע

ועיני ישראל כבדו מזוקן וגו' ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק להם (מ"ח - י')

מסופר על הרה"ק רבי שמחה בונים מפרשיסחא זיע"א שהיה בשנות חייו האחרונות סגי נהור, וכשהביאו לפניו בערב יום הכיפורים את נכדיו לברכם, חיבקים ונישקים תחילה. וכך אמר: אצל יצחק אבינו אנו מוצאים שלאחר שכהו עיניו מראות, אמר ליעקב בנו: "גשה נא ושקה לי בני". כיוצא בכך אנו מוצאים אצל יעקב אבינו בעת זקנתו, ככתוב: ועיני ישראל כבדו מזוקן וגו' ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק להם. וכל כך למה? כי בשעה שהאדם מבקש להתקשר עם זולתו, די לו לשם כך בחוש הראייה, שכן אנשים מתקשרים זה לזה, כשהם מביטים איש בעיני רעהו. אולם, כשאדם מאבד, לא עלינו, חוש חשוב זה שהקב"ה העניק לו ברוב חסדו - צריכה להתקשרות לבוא בדרך של חיבוק ונישוק.

ויברך את יוסף וגו' המלאך הגואל וגו' (מ"ח - ט"ז - ט"ז)

מסופר על הרה"ק רבי יוסף שלמה כהנמן מפוניבו' זיע"א, שהיה אומר, הילדים הם עיקר הדור הצעיר, הוא

תקות עתידנו. באחת מדרשותיו ביקש לשדל ולפייס במתק שפתיו את יהודי עירו, והצביע לפנייהם על פסוק בפרשתנו, כשיעקב אבינו הרעיף ברכתו על ראש בנו יוסף הצדיק, "ויברך את יוסף" ויאמר המלאך הגואל יברך את הנערים. והיכן הברכה ליוסף גופו? אלא הסביר בהתרגשות, הברכה הטובה ביותר בשביל אב יהודי היא, כשבניו מבורכים.

עד כי יבוא שילה (מ"ט - י')

מסופר על חבורת אפיקורסים שישבה ולגלגה על אמונת ביאת המשיח. שמע הרה"ק מבילגוריא זיע"א את שיחתם ופנה אליהם ואמר, אספר לכם סיפור: פעם קרא השועל אל הציפור שבראש האילן בואי רדי נא אלי, סירבה הציפור ואמרה, בוודאי רעב אתה שועל ערום. אמר לה השועל, כלום לא שמעת שהמשיח כבר הגיע וגר זאב עם כבש? לפתע נשמעה נביחת כלבי ציידים, נבהל השועל והחל לברוח. מה לך בורח? שאלה הציפור, הלא משיח כבר בא. כן, קרא השועל, הבעיה היא שהכלבים אינם מאמינים בביאת המשיח.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 5:24 ת"א: 5:26 ר"ת: 5:58

פרשת ויחי

זמני כניסת השבת

ירושלים: 4:08 ת"א: 4:22

הצדיק הנסתר נתן הסכמה לספר הקדוש התניא

היו שנים שהרה"ק רבי שניאור זלמן "בעל התניא" זיע"א (יומא דהילולא כ"ד טבת) התגורר בעיירה ליאזונה וכינויו בפי כל היה "המגיד מליאזונה". לא הרחק מעיר זו התגורר אחד מחסידיו שהיה מלמד בחדר, והתפרנס מכך בדוחק רב. היה זה בליל חורף סוער, דפיקות נשמעו מכיוון דלת ביתו של המלמד, הוא ניגש לפתוח את הדלת ומצא איש קופא מקור, מיהר המלמד להכניס את האיש פנימה, הגיש לו שתייה חמה ומיני מזונות מעשה ידי אשתו, אחר כך הציע לאורח לעלות על תקרת תנור האבן הגדול, כדי להפיג את צינת גופו ולישון, את ילדיו ששכבו שם עד בוא האורה, שלח המלמד לפינה אחרת של הבית חמה קצת פחות.

עם עלות השחר קם האורח ממשכבו על גג התנור, ופנה לדרכו, מיהרו הילדים הקטנים לשוב ולטפס אל גג התנור החם והנעים. להפתעתם גילו שם שק קטן מלא מטבעות, נרגשים וצוהלים רצו הילדים לספר להוריהם על האוצר שמצאו. בוודאי ישוב עוד מעט האורח לקחת את כספו, מיהרו ההורים לצנן את התלהבות ילדיהם, בינתיים הניחו המלמד ואשתו את השק במקום סתר, חלפו שעות וגם ימים, עברו שבועות ואף חודשים. והאורח עלום הזוהות לא שב לקחת את כספו. נוהג היה המלמד לשאול את פי הרבי בעל התניא זיע"א כל אימת שנתעוררו בחייו שאלה או ספק. מזה עליו לעשות בשק המטבעות שהותיר האורח האלמוני? שאל המלמד את רבו. הקב"ה ראה במצוקתך והחליט לשלוח לך מטמון, ענה לו הרבי. לאחר מחשבה קצרה הרבי הוסיף ואמר, האורח האלמוני לא ישוב לקחת את השק, משום שלא היה עובר דרכים רגיל, אלא שליח מיוחד של ההשגחה העליונה, שלך הוא הכסף. יחד עם זאת יעץ הרבי למלמד, להסתיר מידיעת הבריות את דבר התעשרותו הפתאומית. בחודשים הבאים המשיך בעבודתך כמלמד, והוסף לחיות חיי צניעות ופשטות בדיוק כפי שחיית עד היום, הורה הרבי. לאחר תקופה שב המלמד אל הרבי לשאול כיצד עליו לנהוג הלאה. שכור דירה וחנות בעיר, המליץ לו הרבי, קנה בדים אצל ספק הבדים הראשי, ומכור אותם, בעוד שנה, כאשר בעזרת ה' תצליח ותראה ברכה בעסקיך, שוב אליי, ואז אורה לך כיצד לנהוג הלאה.

עשה המלמד כמצוות הרבי, וראה ברכה רבה בחנות הבדים שפתח. כעבור שנה בדיוק שב והתייצב לפני הרבי, בשנה הקרובה לא תקנה עוד בדים מן הספק המקומי, אלא תיסע לעיר הגדולה ויטעבסק כדי לבחור בעצמך את הבדים לחנות, אמר הרבי. לאחר מכן תמכור את הבדים לסוחרים הבדים בליאזונה, כך תוכל להרוויח יותר בלי לשלם דמי תיווך מיותרים. חלפה עוד שנה, והמלמד שהפך בינתיים לסוחר בדים מבוסס ומוכר בענף, בא פעם נוספת אל הרבי לשאול בעצתו. לאחר הרהור קל נענה הרבי ואמר, הלא סוחרים הבדים של ויטעבסק קונים את סחורתם במוסקוה, טע אמר כן בעצמך למוסקוה, וקנה שם

מלאי גדול של בדים, בשוּבך ממוסקוה תוכל להפיץ את סחורתך בין סוחרים הבדים של ויטעבסק וליאזונה גם יחד. לאחר שציית לכל דברי הרבי, נעשה החסיד לאחד מסוחרים הבדים הגדולים והעשירים בכל האזור כולו.

כעבור תקופה, שב החסיד הסוחר אל רבי שניאור זלמן וסיפר לו על הצלחתו המסחרית, תוך שהוא מודה לו על כל הברכות שאצל לו. הביט רבי שניאור זלמן בחסידו בעיניים טובות ואמר: אם כן הקשב היטב, סוחרים מוסקוה קונים את בדיהם בעיר קניגסברג, שהיא כידוע מרכז גדול של ייצור בדים, טע אפוא גם אתה לקניגסברג, וקנה את הסחורה היישר מהמקור, לאחר מכן תמכור אותה לסוחרים מוסקוה, ולסוחרים ויטעבסק, וליאזונה. הסוחר נהג כעצת הרבי, והצלחתו המסחרית עלתה ופרחה מיום ליום, מאז ואילך נהג הסוחר לבוא אל הרבי ולהתברך מפיו לפני כל נסיעה ונסיעה לקניגסברג.

פעם אחת לפני שיצא החסיד למסע קניות בקניגסברג, אמר לו הרבי, אתה הרי נוסע כל כך הרבה לקניגסברג, ומעולם לא הבאת לי משם שום מתנה. הסוחר פירש את דברי הרבי כפשוטם, ונבוך, באמת שאל את עצמו בבושת פנים, הייתכן שעד היום לא מצאתי שום הזדמנות להביא לרבי מתנה כלשהי? בליבו כבר החליט כי בשובו מנסיעתו הנוכחית לקניגסברג, יביא עמו לרבי מתנה יקרת ערך. ואמנם בהגיע הסוחר לקניגסברג, מיהר לחנות תכשיטים ומתנות גדולה, וקנה לרבי שי יקר ונוצץ, קופסת טבק מרהיבה עשויה זהב טהור.

בשובו לביתו, עבר הסוחר דרך ליאזונה והעניק לרבי את המתנה. יישר כוח, יישר כוח, אמר לו הרבי בפנים מאירות, אכן מתנה יפה הבאת לי, אך לא למתנה בזאת נתכוונתי. הסוחר חש מבלבל ומאוכזב, הרבי הביט ממושכות בקופסת הטבק היפה ומישרה בחיבה בין אצבעותיו, אחר כך נשא עיניו לחסיד ושאל:

אמור לי בבקשה, כשאתה נמצא בקניגסברג האם פוקד אתה לפעמים את התיאטרון? שאלת הרבי הפתיעה את הסוחר מאד, כחסיד ירא שמים מעולם לא דרכה רגלו בתיאטרון, ואף פעם לא עלה הרעיון על דל מחשבתו, אך הוא ידע גם ידע, כי מילה היוצאת מפי הרבי, קודש היא, הוא הבין שיש דברים בגו ושחק. בנסיעתו הבאה לקניגסברג, פנה החסיד לתיאטרון העירוני, הוא רכש את הכרטיס היקר ביותר להצגה הקרובה, בזמן הנכון נכנס לאולם התיאטרון ותפס את מקומו, הכיסא היה מרופד היטב, והסוחר שהיה עייף מעמל הדרך שקע עד מהרה בתרדמה עמוקה.

בגמר ההצגה נותר ישן על כיסאו, עד ששרת התיאטרון ניגש אליו והעירו, הלא נתן בו מבט בוחן, מהיכן אתה? שאל השרת. מרוסיה, השיב הסוחר. ומהיכן ברוסיה? מליאזונה ענה החסיד. המכיר אתה את רבנו זלמינא? שאל השרת. כן, ענה הסוחר שהופתע מהשאלה הלא צפויה, כמו גם מסגנונה. הוא הבין מיד שכונת השרת לרבי שניאור זלמן,

משל ונמשל

פתאום יתגלה ויפיע המלך המשיח

משל לקיסר אחד ששלח להודיע לשר הצבא כי ביום פלוני הוא חייב להיות מוכן ומזומן להקביל את פניו, שכן יש בדעתו לבוא באותו יום ולבקר את אנשי הצבא. אותו יום היה הכל מוכן ומזומן, אנשי הצבא היו לבושים בגדים נקיים ממורקים ומצוחצחים למשעי וערוכים בשורות כמשפט, ואף שר הצבא בעצמו התקטט והתלבש בבגדי השרד המיוחדים ועמד בראש אנשיו מוכן להקביל פניו של הקיסר. היה שר הצבא מביט כל רגע בשעון שבידו, וראה שכבר עבר הזמן שקבע הקיסר לבואו, כבר עברה מחצית השעה, שעה שעתיים ושלוש שעות, והקיסר איננו, נתעיף שר הצבא מעמידה ממושכת זו שעמד וחיכה לשווא לבואו של הקיסר, אף קצרה רוחו מציפיה זו, עמד והפקיד חייל אחד על המשמר שיהא מצפה ומחכה לבואו של הקיסר, והוא עצמו פרש לצדדיו וישב לפוש. תוך כדי כך הופיע פתאום הקיסר ובא, הדבר אירע במפתיע ושר הצבא לא היה סיפק בידו לקום בעוד מועד ממקום מושבו ולהתייצב כראוי בראש אנשיו לפני הקיסר, והקיסר בבואו משהבחין שהשר לא עמד במקומו כמשפט, נתמלא חימה וכעס, תלש את אותות הכבוד מכתפי השר והוריד אותו מכהונתו, ומינה מיד במקומו את החייל שעמד על המשמר, ובשעה שעמד שר הצבא לפני הקיסר אבל חפוי ראש, דיבר אתו הקיסר קשות ואמר לו: אתה שר צבא הנך, כהונתך גדולה ונכבדה, ואף השכר שאתה מקבל מאוצר המדינה שכר רב הוא, לעומת זאת חייל זה מן הפשוטים הוא, איש אינו מכיר אותו ואני אף את שמו איני יודע, ושכרו הניתן לו מאוצר המדינה אך מעט הוא, אף על פי כן עמד באמונה על משמרתו וחיכה לבואי, לא עיף ולא נתייגע ולא נטש את מקומו, ואילו אתה שר רם ונישא נטשת את חייליך, פרשת לצדדין וישבת לפוש.

הנמשל: כך יהיה גם לעתיד לבוא, כולנו נצפה לבואו של גואל צדק מלך המשיח, ואנו חייבים להקביל פניו בתשובה ובמעשים טובים, ובאלה אנו צריכים להתחזק ולעמוד על משמרתנו באמונה, כי בלעדי אלה היאך נוכל להחזיק מעמד והיאך נוכל לשאת עינינו אם ננטוש חס וחלילה את מקום עמדתנו, ושורותינו תהיינה חס ושלום פרוצות, בשעה שיתגלה עלינו פתאום ויפיע המלך המשיח, איזה תשובה נשיב לו אנחנו שרי הצבא בחילו של מלך מלכי המלכים הקב"ה? וודאי שאנו חייבים לעמוד הכן על משמרתנו בתורה ובתפילה ובמעשים טובים, מוכנים ומזומנים להקביל פניו של המלך המשיח גואל צדק שיבוא במהרה בימינו.

(בשם הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

אם כן, מסור לו דרישת שלום ממני, ביקש השרת, ומה שמך? התעניין הסוחר. קארל, הייתה התשובה. כששב החסיד הסוחר לליאונזה, סיפר לרבי על הפגישה המוזרה עם קארל שרת התיאטרון, פניו של רבי שניאור זלמן קרנו משמחה, אכן, זו המתנה שחפצתי בה, אמר לחסיד.

לא חלף זמן והסוחר בא שוב אל הרבי בטרם צאתו למסע קניות נוסף בקניגסברג. הרבי בירכו בברכת הצלחה, ורגע לפני צאתו מהחדר פתח הרבי את מגירת שולחנו, והוציא מתוכה חבילה סגורה, הושיטה הרבי לסוחר ואמר, כשתגיע לקניגסברג, מסור חבילה זו כמות שהיא לידי שרת התיאטרון, וכשתסיים את ענייניך בעיר ותרצה לשוב לביתך, חזור אליו וטול מידי את החבילה.

ואכן כך עשה הסוחר, מיד בבואו לקניגסברג פנה לאולם התיאטרון, ומסר לידי קארל את החבילה הסגורה ששלח עמו הרבי. כעבור כמה ימים כשהתכוון החסיד לשוב לביתו, חזר אל השרת כדי לקבל ממנו בחזרה את החבילה.

על פני השרת ניכרה האכזבה, האומנם בטוח אתה כי רבך הורה לך לקחת ממני? שאל, כך בדיוק ציווה עליי אמר החסיד בנימת התנצלות. כל העניין כולו, היה בעיניו תמוה ומסתורי, אך במיוחד התפלא החסיד על כי החבילה נראתה לו סגורה וחתומה כאילו כלל לא נפתחה.

ואמנם רק בעומדו להשיב את החבילה לידי החסיד, הסיר מעליה שרת התיאטרון את העטיפה, ופתחה, החבילה הכילה דפים כתובים בכתב ידו של הרבי, היו אלה שורותיו של ספר ה'תניא' הקדוש שבאותם ימים עדיין לא ראה את אור הדפוס. השרת עלעל בין הדפים במהירות, אה, אה, קרא בהתרגשות, איזו חכמה עילאית, איזו רוח הקודש, רוח הקודש ממש.

לבסוף סידר השרת את הדפים והשיבם לעטיפתם, הוא קירבם ברטט לפיו, ונשק להם בחום, אחר כך מסר את החבילה לידי החסיד ואמר כעת, לאחר שעיינתי בכתביו של רבינו זלמינא, ומצאתי בהם גילויים כה נפלאים של סודות התורה, אינני יודע איזה חידושים נותרו עוד לחדש. רק לאחר שעיין קארל הצדיק הנסתר בדפים, נתן הסכמתו ושיבח בהתפעלות את הכתוב בהם, החליט הרבי להדפיס את ספר ה'תניא' ולהפיצו בעולם.

צ'ין אדם לחברו

זהירות על הזמן של הזולת

מפאת המחסור ששרר בימי המלחמה בשנת תש"ח, הנהיגו בארץ חלוקה של נפט ע"פ תור. פעם ירדה הרבנית, אשתו של הרה"ק רבי איסר זלמן מליצר זיע"א ונעמדה בתור הארוך. המוכר הבחין בה ומתוך דרך ארץ כלפיה, קרא לה לעמוד בראש התור. משראה רבי איסר זלמן שאשתו שבה לאחר זמן קצר, שאלה והתברר לו שקיבלה נפט בלי תור. "זו גניבה, גול זמנם של אחרים", אמר לה. "לכי מיד, החזירי את הנפט ועמדי בתור כמו כולם."

הקרבת קרבן מנחה בימינו

מסופר: פעם הגיע הרה"ק רבי משה ליב מסאסוב זיע"א לשוק ביערוסלב, והיה מהלך בין העגלונים ובודק את טיב הקש והתבן שבאוצרם. והנה עבר על פניו ידידו הרה"ק רבי שמעון מיערוסלב זיע"א ושאלו: רבי, מה מעשיו בשוק של העגלונים? אמר לו רבי משה לייב: עזוב את ה"רבי" שלי ואת ה"רבי" שלך, ובוא עמי ונישא חבילת קש לביתה של אלמנה ענייה, שאין לה אפילו מצע של קש להשכיב עליו את גופה השבור. וילכו שניהם יחדיו הני שני צדיקים קדושי עליון, וישאו את הקש בכתפיהם, וכל העם רואים וזוים ומפנים להם מקום. בדרך הילוכם אמר רבי משה לייב: אילו היה בית המקדש קיים, היינו מביאים עולות ונסכים, עתה אנחנו מביאים קש לאלמנה, ומעלה עלינו הכתוב כאילו קיימנוהו עם כל הכוונות של הקרבת קרבן מנחה.

בחנות שלי לא נמצא

כעס וקפדנות

מסופר על הרה"ק ה"חזון איש" זיע"א שהיה אומר בלשון מליצה: "בחנות שלי לא נמצא כעס וקפדנות". באחת מהפעמים היחידות בהם כן כעס (כעס מעושה) ה"חזון איש" היה, כששאלו אותו אודות שידוך של בחור מסוים. לאותו בחור היתה אחות שלא היתה שפוייה בדעתה. השיב ה"חזון איש": "כתוב לבדוק באחי האם ולא בקרובים האחרים, ואין לחשוש לזה". הסביר השואל שהאחות היא ניצולת שואה, מהפליטות מגיא ההריגה. ועל זה רגו ה"חזון איש" מאד ואמר: "הן עברו שבעה מדורי גיהנום ואתם עוד שואלים עליה וחוששים?"

סגולה גדולה לאהבת שמים היא

אהבת ישראל

מסופר: פעם הגיע רב גדול אל הרה"ק רבי אברהם מסטרעטין זיע"א ואמר לו: הנה שמעתי על מעלת כבודו שנתן ליהודים סגולות, וסגולותיו מועילות, לכן אבקש ממנו לתת לי סגולה ליראת שמים, השיב לו הצדיק: ליראת שמים אין לי סגולה, אולם לאהבת שמים יש לי כן סגולה, אמר לו הרב: אדרבא, אהבת שמים היא מדרגה יותר גדולה מיראת שמים, יתן לי הרבי סגולה על זה. השיב לו הצדיק: סגולה גדולה לאהבת שמים היא אהבת ישראל, מי שיש בו אהבת ישראל יכול לבוא בניקל לאהבת שמים

תילולא דצדקיא

שבת קודש י"ח טבת

רב הונא בר מר זוטרא (ד"א תשפ"א)
רב מרשיא בר פקוד (ד"א תשפ"א)
הרה"ק רבי צבי אלימלך בר פסח (בני יששכר - תר"א)

יום ראשון י"ט טבת

הרה"ק רבי רבי יעקב מקאלבסוב ומעליץ בר נפתלי צבי מרופשיץ (תקצ"ט)
הרה"ק רבי אברהם שמואל בנימין סופר בר משה (כתב סופר - תרל"ב)

יום שני כ' טבת

רבינו משה בן מיימון (הרמב"ם - ד"א תתקס"ה)

יום שלישי כ"א טבת

הרה"ק רבי אריה לייב מוכיח מפולנאה (קול אריה) בר יחיאל מיכל (תק"ל)
הרה"ק רבי ישראל אברהם בר משולם זושא מאניפאלי (תקע"ד)

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מוילעדניק

בר יוסף (שארית ישראל - תר"י)

יום רביעי כ"ב טבת

הרה"ק רבי שלמה מסטרעליסק בר אורי (תקפ"ז)
הרה"ק רבי אריה לייבוש הלוי עפשטיין מאזורוב אופאלא (תקצ"ז)

יום שישי כ"ד טבת

רבי נפתלי בר יצחק (סמיכת חכמים - תע"ד)

הרה"ק יוסף מיאמפאלי בר יחיאל מיכל מולאטשוב (תקע"ב)

הרה"ק רבי שניאור זלמן בר ברוך (בעל התניא והשרע - תקע"ג)

הרה"ק רבי שמואל בר אברהם מסאכטשוב (שם משמואל - תרפ"ו)

הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב בר שמעון נתן נטע (תשמ"ז)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

עצונה הלכות

טאת הרה"ג נסילאל הכהן רבינו שליש"א
סודים "ב"א אור"ח רפרוס יוסף הדר"ש על המעשרים.

תלמוד תורה (י"א)

א) חייב לתלמוד תורה עד יום מותו, שנאמר (דברים ד', ט') ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך, וכל זמן שלא יעסוק בתורה הוא שוכח. (שר"ע יור"ד סימן רמ"ו, סעיף ג')

ב) אסור לעסוק בדברי תורה במקומות המטונפים, ולכן אמרו שאסור לתלמיד חכם לעמוד במקומות המטונפים, מפני שלא יהרהר בדברי תורה. (שם, סעיף כ"ו)

ג) כל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, וכל המבטל את התורה מעושר, סופו לבטלה מעוני. (אבות פ"ד מ"ט)

ד) כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה. (שם, פ"ו, מ"א)

ה) בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת, אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה. (שם, משנה ב')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

לע"ג הרה"ק

רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א

בר שמעון נתן נטע זיע"א

נלב"ע כ"ד טבת תנצב"ה